Í lyfjabúð skal jafnan vera og við hæfi áhöld og gögn, sem lyfjaskrá segir fyrir um og ætluð eru til athugunar á skráðum efnum og samsetningum. 196 19. sept.

Lausnir, sem ætlaðar eru til efnagreininga og ákvarðana og þola eigi geymslu eða eru sjaldan notaðar, þarf eigi að hafa tilbúnar, en nauðsynleg efni í þær skulu vera til.

Fyrst um sinn verður þess eigi krafizt, að til séu í lyfjabúð þau tæki til efnagreininga, sem merkt eru stjörnu í skrá yfir tæki til efnagreininga í lyfjaskrá á bls. 229—234 í I. bindi lyfjaskrárinnar. Landlækni er heimilt að veita frekari undanþágur frá ákvæðum lyfjaskrár um tæki til efnagreininga, ef sérstaklega stendur á.

Þess verður eigi krafizt, að lyfjabúð hafi jafnan efni til sýklaræktunar.

Heimilt er að nota minna magn til efnagreiningar, en lyfjaskrá segir fyrir um, ef víst þykir að þetta rýri ekki gildi rannsóknarinnar, sbr. bls. 106 í I. bindi lyfjaskrárinnar.

Í lyfjaskrá er efnisþyngd (massefylde) ætíð miðuð við 20° (d 20/4) í stað þess að Ph. D. 1933 miðar eðlisþyngd (vægtfylde) við 15° (d. 15/15).

Í lyfjaskrá er greind aðferð til að ákveða efnisþyngd með Westphalsvog.

Westphalsvog þarf að löggilda að nýju, ella verður að rétta (korrigera) sérhverja efnisþyngdarákvörðun.

Sótthitamælar og lyfjadælur, sem seldar eru í lyfjabúðum, skulu fullnægja kröfum lyfjaskrár. Í lyfjaskrá er sagt fyrir um gerð, kvarða og frávik á sótthitamælum og lyfjadælum.

Framangreind ákvæði eru sett samkvæmt heimild í forsetaúrskurði frá 13. júlí s. l., sbr. auglýsingu nr. 72 14. júlí þ. á., um löggildingu nýrrar lyfjaskrár, og öðlast gildi 1. janúar 1951.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 19. september 1950.

Steingrímur Steinþórsson.

Baldur Möller.

AUGLÝSING 197 19. sept.

um búnað og rekstur lyfjabúða.

Almenn ákvæði um húsakynni, herbergjaskipun og búnað herbergja.

1. gr.

Húsakynni lyfjabúðar skulu skilin frá íbúðarhúsnæði. Þau skulu vera raka- og saggalaus og að öðru leyti þannig úr garði gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum og koma við fullnægjandi loftræstingu.

Húsakynni skulu vera svo rúmgóð, að þrengsli torveldi ekki vinnu og auðvelt sé að halda öllu í röð og reglu.

Gólfrými í vinnuherbergjum skal að jafnaði eigi minna en 6 m^2 fyrir hvern starfsmann og lofthæð í vinnu- og dvalarherbergjum ekki undir 2,5 m.

Í vinnu- og dvalarherbergjum skal vera næg dagsbirta og góð raflýsing. Ef aðallýsingar gætir ekki nægilega á einstökum vinnustöðum, skal úr því bætt með viðbótarlýsingu.

Í vinnu- og dvalarherbergjum skal vera hitalögn, sem tryggir að jafnaði að minnsta kosti 18 stiga herbergishita.

Í lyfjabúð skal vera vatnsleiðsla með heitu og köldu vatni. Húsakynnin skulu enn fremur uppfylla ákvæði bygginga- og heilbrigðissamþykkta.

197
19. sept.

Húsakynni, sem lyfjabúð er skylt að hafa.

2. gr.

Lágmarkskröfur um húsakynni lyfjabúðar skulu vera sem hér segir:

a. *Afgreiðslubúð* (officin) og *lyfjabúr* (receptur). Búðin skal vera í götuhæð og þannig gerð, að almenningur hafi ekki aðgang að vinnuherbergjum lyfjabúðarinnar.

Búðin skal vera rúmgóð og búin hæfilega mörgum sætum.

Gólf í lyfjabúri og þeim hluta búðar, sem ætlaður er starfsfólki, mega ekki vera klædd hörðu efni, svo sem steinsteypu, gjallsteypu né heldur lögð flísum.

Lyfjabúr skal þannig skilið frá búð, að búðarerill trufli ekki daglega vinnu í búrinu. Í lyfjabúri skal vera skrifborð og stóll og enn fremur aflæstur skápur, sem á er letrað: *Eitur*.

Eiturskápslyf, sem ekki rúmast í þessum skáp, skulu varðveitt í sams konar skáp í vörugeymslu lyfjabúðarinnar.

b. *Vinnustofa* (laboratorium). Neðri hluti veggja og gólf skal gert úr vatnsþéttu efni, sem auðvelt er að halda hreinu.

Í gólfi skal vera svelgur með hæfilegu aðrennsli, þar sem því verður við komið.

c. *Þvottaherbergi*. Neðri hluti veggja og gólf skal gert úr vatnsþéttu efni, sem auðvelt er að halda hreinu. Í gólfi skal vera svelgur með hæfilegu aðrennsli, þar sem því verður við komið.

Í þvottaherbergi skulu vera nothæf áhöld til þvotta á ílátum og áhöldum.

d. *Vörugeymsla* lyfjabúðar, þar með talin köld geymsla, skal vera rúmgóð.

Önnur ákvæði um húsakynni.

3. gr.

Lyfjabúð skal enn fremur fullnægja eftirfarandi kröfum um húsakynni:

Lyfjabúð skal hafa ráð á hæfilegu skrifstofuhúsnæði.

Í lyfjabúð, sem gegnir næturvörzlu, skal vera næturvarðarherbergi búið góðri hvílu, snotrum húsgögnum, handlaug, næturbjöllu og síma.

Þar sem mikið er unnið að þess háttar lyfjagerð, sem ryk stafar af, má krefjast þess, að slík vinna fari fram í sérstöku herbergi, er búið sé góðum loftræstingartækjum og veggir þannig gerðir, að auðvelt sé að þvo þá.

Í lyfjabúð skal vera sérstakt herbergi til framleiðslu á stungulyfjum eða öðrum álíka vandmeðförnum lyfjum. Gluggar skulu vera rykþéttir og þannig frá öllu gengið, að auðvelt sé að halda því hreinu.

Í lyfjabúð skal vera fatageymsla fyrir starfsfólk, svo og snyrtiherbergi með handlaug og inn af því hæfilega mörg vatnssalerni, eða að minnsta kosti eitt fyrir hverja 15 starfsmenn.

Þar sem nauðsyn krefur, skal vera matstofa fyrir starfsfólk.

Húsnæði lyfjabúðar skal haldið vel við og ítrasta hreinlætis gætt í hvívetna.

Útbúnaður og áhöld.

4. gr.

Útbúnaður og áhöld skulu vera í samræmi við stærð og þarfir lyfjabúðar og þannig frá öllu gengið, að auðvelt sé að halda því hreinu.

Skúffur, glös og önnur ílát, sem ætluð eru til geymslu á lyfjavörum, skulu vera hæfilega stór og rykþétt.

Í lyfjabúð skal árita lyfjaílát skráðu latnesku lyfjaheiti eða heiti, sem er í samræmi við nafngiftir lyfjaskrár. 197 19. sept.

Ef eldri áritun er brennd eða grafin á ílát, má þó nota það til 1. janúar 1955. Þessi undanþága nær ekki til eiturskápslyfja.

Nú er lyf gert eftir gamalli lyfjaskrá, en sams konar lyf er í gildandi lyfjaskrá, og heiti þess óbreytt eða einungis lagfært til samræmis við nýrri nafngiftir, en lyfið gert með öðrum hætti eða styrkleiki þesss annar en áður var, og skal þá geyma eldra lyfið í sérstöku íláti og rita nafn hlutaðeigandi lyfjaskrár neðan við heiti lyfsins.

Til 1. janúar 1955 má þó geyma þykkni (extracta og extracta fluida), dropa (tincturae), og lyfjavín í ílátum, sem til þessa hafa verið notuð, þótt eigi fullnægi þau settum skilyrðum.

Ljósnæm lyf, sem til þessa hafa verið geymd í dökkgrænum flöskum, má þó geyma í þessum ílátum til 1. janúar 1955.

Efni, sem ekki uppfylla kröfur gildandi lyfjaskrár, skal geyma í ílátum þannig árituðum, að ekki verði villzt á þeim og skráðum lyfjum.

Í lyfjabúð skal jafnan vera og við hæfi áhöld og gögn, sem greind eru í lyfjaskrá og ætluð eru til athugunar á skráðum efnum og samsetningum, sbr. Ph. D. 1948, 1. bindi, bls. 229—234.

Vogir og lóð skulu löggilt samkvæmt lögum nr. 13 4. júní 1924, um mælitæki og vogaráhöld, og tilskipun nr. 1 13. marz 1925.

Í lyfjabúð skulu vera:

1. Skápur með loftræstingu (útsogi).
2. Þurrkskápur fyrir kyrni. Í stað þurrkskáps er heimilt að nota opnar hillur, ef þær eru þannig settar, að ryk komist ekki að.
3. Kæliskápur.
4. Eimingartæki, hæfilega afkastamikið, miðað við þarfir lyfjabúðar.
5. Gufusæfir (autoklave).
6. Þurrsæfir (þurrsterilísator), með sjálfvirkum hitastilli, og skal stærð hans miðast við þarfir lyfjabúðar.
7. Glasaþurrkofn, hæfilega rúmgóður.
8. Þær lyfjabúðir, sem búa til töflur, skulu auk þess hafa: Töfluvél, ásamt þeim stimplum, sem lyfjaskráin tiltekur, að þessum undanskildum: Pillustimplum, sexhyrndum stimplum, 12 og 15 mm, svo og 20 mm hringlaga stimpli.

Undanþágur.

5. gr.

Nú fullnægir lyfjabúð ekki þeim kröfum, sem að framan greinir, og felur þá landlæknir eftirlitsmanni lyfjabúða að semja við hlutaðeigandi lyfsala um frest til að lagfæra það, sem ábótavant er. Slíkt samkomulag skal varðveita með skjölum lyfjabúðarinnar.

Ef erfitt reynist eða óhóflega dýrt að fylgja ofangreindum fyrirmælum, kemur til greina, að landlæknir veiti nauðsynlegar undanþágur í einstökum tilfellum.

Fyrirskipaðar bækur o. fl.

6. gr.

Þessar bækur skulu vera í lyfjabúð:

1. Gildandi lyfjaskrá, svo og lyfjaskrá sú, er í gildi var næst á undan. Enn fremur dýralæknalyfjaskrá sú, sem löggilt er hér á landi og reglur þær um algengustu dýralyf, er yfirdýralæknir setur.

197 2. Lyfsöluskrár.
19. sept. 3. Lög, reglugerðir, auglýsingar og annað, er varðar lyfjabúðir.
4. Skrá um lækna, tannlækna og dýralækna, er lækningaleyfi hafa hér á landi.
5. Eftirlitsgerðabók.
6. Vörukaupabók eða vörukaupaspjaldskrá.
7. Vinnustofudagbók eða vinnustofuspjaldskrá.
8. Símalyfseðlabók.
9. Eftirritunarbók.
10. Eiturbók.
11. Eyðslubók.

Téðar bækur má lyfsali ekki hafa á brott með sér við eigendaskipti, eða bú hans að honum látnum.

Í *eftirlitsgerðabók* skulu eftirlitsgerðir heftar, þegar er þær hafa borizt lyfsala í hendur.

Í *vörukaupabók* eða *vörukaupaspjaldskrá* skulu færð kaup á hvers konar vörum, svo og umbúðum, sem ætlaðar eru til sölu í lyfjabúðinni. Hver vörutegund skal færa á sérstakt blað eða spjald og einstakra kaupa getið í þeirri röð, sem þau eru gerð. Geta skal dagsetningar er kaup voru gerð, magns, einingarverðs og seljanda. Færslum skal vera lokið eigi síðar en í lok næsta mánaðar eftir að kaup hafa verið gerð.

Nú gengur vörutegund til þurrðar, og ekki þykir ástæða til að útvega hana á ný, og skal þá ekki skylt að halda bók um vörutegund þessa lengur en fimm ár frá því, að hún var síðast keypt.

Í vörukaupabók eða vörukaupaspjaldskrá skal færa sérstaklega verðmæti hverrar vörutegundar samkvæmt árlegri birgðatalningu.

Í *vinnustofudagbók* eða *vinnustofuspjaldskrá,* sem færð skal a. m. k. mánaðarlega, skal getið hvers konar framleiðslu, er á sér stað í lyfjabúð. Skal færa hverja tegund á sérstakt blað og í þeirri röð, er hún hefur verið gerð.

Auk þess skal haldin sérstök skrá um lyf þau, sem aðeins er heimilt samkv. lyfjaskrá að geyma takmarkaðan tíma, þannig að tryggt sé, að fyrnd (expíreruð) lyf verði ekki látin úti.

Símalyfseðlabók, eftirritunarbók og *eiturbók,* skulu færðar á sama hátt sem verið hefur eða eins og landlæknir kann að mæla fyrir um.

Bækur þessar skulu geymdar í lyfjabúðinni í eitt ár, eftir að þær eru útskrifaðar, en að þeim tíma liðnum sendar eftirlitsmanni lyfjabúða til varðveizlu.

Í *eyðslubók* skal skrá hvers konar áfengisnotkun lyfjabúðar. Skal í bók þessari vera greinilegt og sundurliðað yfirlit um áfengiseyðslu:

1. í lyfjabúri;
2. í vinnustofu, sbr. vinnustofudagbók eða vinnustofuspjaldskrá;
3. vegna áfengisútláta til lækna, sbr. 3. tölulið 7. gr. reglugerðar 16. apríl 1935 um sölu áfengis til lækninga;
4. vegna annarra áfengisútláta, sbr. téða reglugerð.

Áfengisnotkun öll skal færð í réttri tímaröð, og geta skal þess áfengismagns, sem notað er í hvert skipti.

Fylgzt skal reglulega með því, hvort áfengiskaupum og áfengisnotkun samkvæmt eyðslubók beri saman.

Eyðslubók skal í lok hvers árs send eftirlitsmanni lyfjabúða til athugunar og varðveizlu.

Bréf varðandi undanþágur frá ákvæðum þessum, skulu geymd sérstaklega og má lyfsali ekki hafa þau á brott með sér, ef eigendaskipti verða á lyfjabúðinni, eða bú hans að honum látnum.

7. gr.

Bækur þær, sem bókfærslu varða og lyfsali er samkvæmt lögum skyldur að halda, skulu lagðar fram, ef þess er krafizt við skoðun lyfjabúðar, og aðrar upplýsingar látnar í té, er reksturinn varða. 19. sept.

Geymsla lyfja.

8. gr.

Í birgðageymslum lyfjabúðar skal gætt reglu og snyrtimennsku í hvívetna. Geyma skal hvers konar efni í sérílátum, þar sem því verður við komið.

Lyfjaílát, hvort heldur er um að ræða hin venjulegu sérílát lyfjabúðar eða ílát frá seljanda, skulu greinilega áletruð skráðu latnesku heiti (sbr. þó ákvæði 4. gr.).

Aðeins lyfsala eða lærðum aðstoðarmanni hans (candidatus eða examinatus pharmaciae) er heimilt að áfylla sérílát. Öðrum er óheimilt að inna starf þetta af hendi, nema undir eftirliti og á ábyrgð lyfsala eða aðstoðarmanns hans.

Lyf í glerhylkjum skulu geymd og látin úti þannig, að á hvert einstakt glerhylki sé letrað nafn lyfsins eða samsetningar.

9. gr.

Þau efni og samsetningar, er nú skal greina, skulu eiturmerkt († † †), varðveitt í eiturskáp og bera heitið eiturskápslyf:

1. Efni og samsetningar, sem lyfjaskrá mælir fyrir um, að geymd skuli í eiturskáp.
2. Þau efni og samsetningar, sem teljast mega álíka hættuleg.

Undanþegin ákvæðum þessum eru lyf þau, er nú skulu greind og ætluð eru til inntöku:

a. Lyf, sem geymd eru í umbúðum tilbúnum til afhendingar.
b. Lyf í afmældum skömmtum.
c. Lyf, sem ætluð eru til inntöku í skeiðatali.

Lyf þau, sem um getur í b- og c-lið skulu geymd ein sér í eiturbás (separanda) í ílátum, sem eru eiturmerkt († † †).

Lyf þau, sem um getur í a-, b- og c-lið, skulu látin úti með sömu gát sem um eiturskápslyf væri að ræða.

Undanþegin ákvæðum um geymslu í eiturskáp eru og lyf, sem heimilt er að selja í lausasölu, þótt gerð séu úr eiturskápslyfjum.

Óheimilt er að geyma í eiturskáp önnur efni eða samsetningar en þau, sem samkvæmt ofanskráðu skulu varðveitt þar. Nú hefur ílát verið tekið úr eiturskáp og skal það þá sett í skápinn þegar að lokinni notkun og skápnum læst. Lykill að eiturskáp skal geymdur á tryggum stað.

10. gr.

Þau efni og samsetningar, er nú skal greina, skulu eiturmerkt († † †) og höfð ein sér í eiturbás og bera heitið eiturbáslyf (báslyf):

1. Efni og samsetningar, sem lyfjaskrá mælir fyrir um, að höfð skulu í eiturbás.
2. Þau efni og samsetningar, sem teljast mega álíka hættuleg.
3. Lyf til inntöku, er um getur í b- og c-lið 9. gr. og undanþegin eru ákvæðum hennar. Enn fremur lyf, þótt gerð séu úr eiturskápslyfjum, sem heimilt er að selja í lausasölu.

Lyf, sem geymd eru í umbúðum tilbúnum til afhendingar eru undanþegin ákvæðum þessum.

11. gr.

Sterkar lausnir og blöndur (triturationes), er geyma skal í eiturskáp, svo og sterkar lausnir og blöndur morfínhýdróklóríðs, silfurnítrats og zinkklóríðs, skal

197 19. sept.

geyma í íláti, sem á er letrað með hvítum bókstöfum á svörtum grunni: *Einungis til þynningar.*

Rannsóknir á lyfjum.

12. gr.

Ef sérstök ástæða er til, er landlækni heimilt að veita lyfsala undanþágu að einhverju leyti frá þeim ákvæðum lyfjaskrár, er varða tæki og útbúnað til rannsókna.

Lausnir, sem ætlaðar eru til efnagreininga og ákvarðana og þola eigi geymslu eða eru sjaldan notaðar, þarf eigi að hafa tilbúnar, en nauðsynleg efni í þær skulu vera til.

Þess verður eigi krafizt, að lyfjabúð hafi jafnan efni til sýklaræktunar.

Ekki er ætlazt til, að tandurpróf (pýrógenpróf) það, sem um getur í lyfjaskrá, sé framkvæmt í lyfjabúð.

Lyfjagerð.

13. gr.

Við lyfjagerð skal lyfsala eða lærðum aðstoðarmanni hans heimilt að hafa sér til aðstoðar ólærðan mann, enda sé hann undir ströngu eftirliti lyfsala eða lærðs aðstoðarmanns hans og bera þá aðilar þessir fulla ábyrgð á verki hins ólærða.

Skráð lyf skal gera í samræmi við fyrirmæli lyfjaskrár.

Ef tilgreint er á lyfseðli lyf, sem í lyfjaskrá er skráð öðru nafni eða er frábrugðið að samsetningu því, sem það var í eldri útgáfu eða Dispensatorium Danicum, skal það þó eigi að síður gert og látið úti samkvæmt gildandi lyfjaskrá, nema þess sé beinlínis getið á lyfseðli, að lyfið óskist gert eftir annarri lyfjaskrá, eða þá að lyfseðillinn hafi verið gefinn út fyrir gildistöku lyfjaskrárinnar.

Lyf og samsetningar, sem ekki eru lengur skráð, skulu gerð eftir þeirri lyfjaskrá þar sem þau voru seinast skráð.

Þegar látin eru úti efni eða samsetningar úr lyfjabúri eða búð, skulu efni þessi eða samsetningar tekin úr sérílátum, ef nokkur leið er að koma því við.

Afgreiðslu lyfja skal í öllu hagað í samræmi við þar að lútandi reglur, sem landlæknir gefur út.

Óheimilt er lyfsala að láta úti lyf, sem áletrað er bókstöfum, tölum eða á annan hátt samkvæmt dulmálskerfi, sem lyfsali og læknir kunnu að hafa komið sér saman um og þeir einir skilja.

Nú óskar læknir eftir lyfi, sem lyfsali er ekki skyldur að hafa í lyfjabúð sinni, og skal hann þá þegar í stað, gera gangskör að því að útvega lyfið svo fljótt sem unnt er, ef því verður við komið með viðráðanlegum kostnaði.

Afhending lyfja.

14. gr.

Við afhendingu lyfja skal þess gætt, að miðar og áritun séu í samræmi við reglur gildandi lyfjaskrár.

Áritun sótthreinsunarlyfja og annarra efna og samsetninga, sem ætlaðar eru til verklegra nota, skal vera á hárauðum miða.

Til 1. janúar 1952 er þó heimilt að árita útvortis lyf á blá a miða, eftir því sem birgðir endast.

Gæta skal þess, að fyrnd lyf séu ekki látin úti.

Einungis lyfsala eða lærðum aðstoðarmanni hans er heimilt að afhenda lyf eftir lyfseðli. Heimilt er þó að hafa til aðstoðar við afhendingu lyfja vanar afgreiðslustúlkur eða annað starfsfólk lyfjabúðar, enda beri þá lyfsali eða lærður aðstoðarmaður hans alla ábyrgð á afhendingunni.

Þegar tilbúningi lyfs er lokið, skal jafnskjótt fara fram sérstakt eftirlit og samanburður á áritun og lyfseðli, og framkvæmir það lyfsali eða lærður aðstoðarmaður hans. Afhending lyfsins má ekki fara fram nema þetta hafi verið gert. **197** 19. sept.

Svefnlyf í skömmtum skal afhenda í öskjum eða öðrum álíka umbúðum.

Við afhendingu lyfja í lausasölu skal þessa gætt:

1. Lyf og jurtalyf, efni og samsetningar skal árita sem alþýðlegustu verzlunarheiti, sem ekki getur gefið tilefni til mistaka eða misskilnings.
2. Ef um samsett lyf er að ræða, sem ekki er skráð einu nafni eða almennt þekkt undir einu nafni, skal árita samsetninguna.
3. Ekki má árita skammt lausasölulyfja nema með sérstöku samþykki landlæknis, eða samkvæmt almennum reglum, sem um það kunna að verða settar. Þó má fyrst um sinn láta úti sérlyf, þó að notkunarfyrirsögn fylgi.
4. Ekki má selja lyf í sjálfsölum nema samkvæmt fyrirmælum eða með sérstöku samþykki landlæknis.

Umbúnaður lyfja, sem afgreidd eru eftir lyfseðli, skal vera þannig, að viðtakandi geti gengið úr skugga um, að ekki hafi verið hreyft við innihaldi. Þessa skal sérstaklega gætt, ef lyf eru send lengri eða skemmri leið, og skal þá rita nafn og heimilisfang viðtakanda á umbúðir og auk þess dagsetningu.

Lyfjaílát.

15. gr.

Hreinsuð lyfjaílát skulu geymd þannig, að þau óhreinkist ekki. Glös og önnur glerílát skulu þurrsæfð að þvotti loknum og síðan geymd í rykþéttum skápum eða skúffum.

Ef úti eru látnar til lækninga sterkar sýrur eða lútir eða önnur fljótandi ætiefni, skal afhenda þau í sexstrendum glösum eða flöskum, og séu þrír fletirnir með þéttum upphleyptum rákum eftir endilöngu, eða í sívölum flöskum með upphleyptum rákum eftir endilöngu. Heimilt er þó að afgreiða lyf þessi í sívölum glösum með glertappa.

Framangreindar reglur eru settar samkvæmt forsetaúrskurði frá 13. júlí s. l., sbr. auglýsingu nr. 72 14. júlí þ. á., um löggildingu nýrrar lyfjaskrár, og öðlast gildi 1. janúar 1951.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 19. september 1950.

Steingrímur Steinþórsson.

Baldur Möller.

REGLUGERÐ **198** 19. sept.

fyrir Rafveitu Hólmavíkur.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Hólmavíkur er fyrirtæki, sem Hólmavíkurhreppur starfrækir í þeim tilgangi, að veita raforku um Hólmavíkurkauptún og grennd og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign Hólmavíkurhrepps, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Hólmavíkur og hafa sérstakt reikningshald.